

X-ojo ŠAUKIMO PLUNGĖS RAJONO SAVIVALDYBĖS

TARYBOS NARĖS

ALINOS VIČIENĖS VEIKLOS ATASKAITA už 2023m.

Ši kadencija Savivaldybės taryboje man – pirmoji. Pirmieji metai – reikalaujantys daug laiko ir atsidavimo, noro mokytis ir sužinoti, o kartu – įdomūs, sklidini naujovių ir kitokių patirčių. Politika man – naujas dalykas, tačiau visuomeninė veikla, bendruomeniškumas, buvimas su žmonėmis, jų problemų žinojimas ir sprendimas – tai, ką daug metų veikiu ir gerai išmanau. Gyvenime esu verslininkė, dirbu grožio paslaugų srityje, o prieš 4 metus kirpėjos profesija pradėjau dėstyti Plungės Technologijų ir verslo mokykloje. Žinoma, darbų ir veiklos man netrūksta, laiko nuolat stokuju, bet visada jo atrandu ir atrasiu tiems, kam reikia ištiesti pagalbos ranką. Gal todėl buvau išrinkta Purvaičių kaimo seniūnaite ir 15 metųėjau šias pareigas.

Nuoširdžiai myliu savo kraštą ir jo žmones, todėl labai stengiuosi būti naudinga. Tiek sprendžiant kasdienes reikalus, tiek buriantis bendrai veiklai, šventėms. Norėdama, kad mano kaimo žmonės vienas kitą geriau pažintų, kad daugiau bendrautų, kiekvienų metų vasarį pradėjau organizuoti

Cepelinų šventes. Žinoma, ši šventė – ne dėl pavalgymo, o dėl pabuvimo bendrystėje. Kaskart iš visų jėgų stengiuosi, kad mano kaimo žmonės iš renginio išsiskirstytų sotūs ne tik cepelinų, bet ir gerų įspūdžių.

Visada noriu, kad viskas būtų maksimaliai gerai. Taip ir dabar, dirbdama Savivaldybės taryboje, Švietimo, kultūros ir sporto komitete, Etikos komisijoje, Komisijoje mokinių priėmimui į Plungės rajono savivaldybės bendrojo ugdymo mokyklas vykdyti, stengiuosi įsigilinti ne tik į klausimo esmę, bet ir į smulkmenas, ir noriu būti garantuota, kad priimtas sprendimas bus teisingas. Kaip ir minėjau, visada randu laiko ir noro pagelbėti kitiems. Ir labai džiaugiuosi projektais, kur mano tarpininkavimas davė puikių rezultatų. Atrodo, nieko daug nepadariau – tik nelikau abejinga, reikiamu laiku ir reikiamoje vietoje kažką pasiūliau, patariau, pasidalijau idėja ar kontaktais. Vienas iš tokių atvejų – prieš daugelį metų užsimezgusi mano bičiulystė su Jurgita Juknevičiūte-Domarkiene, „Plungės priglautukų“ vadove. Pamenu jos norą visomis išgalėmis padėti beglobiams gyvūnams ir jos ryžtą vardan šio tikslo paaukoti viską, ką turi. Matydama didžiules jos pastangas, pradėjau raginti ją pagalbos kreiptis į Savivaldybę, į merą Audrių Klišonį. Moteris taip ir padarė, o rezultatas – „Plungės priglautukams“ suteiktos patalpos Salantų gatvėje. Kitas atvejis – mano pažintis su Plungėje gyvenančia ukrainiete Hanna Kryzhanovskaya, kuri rinko pinigus sunkvežimiui. Transporto priemonės reikėjo logistikos daliniui Ukrainoje, kur dirbo Hannos vyras. Sužinojusi, kad aukojama vangiai ir kad moteris dėl to labai išgyvena, supažindinau ją su meru. Tikėdamasi, kad galbūt Savivaldybė jai kažkaip pagelbės. Tačiau padėjo ne Savivaldybė – meras ėmėsi iniciatyvos sunkvežimį nupirkti už asmenines lėšas. Transporto priemonė buvo įforminta Hannos vardu ir išvyko į Lvivą. Iš ten Hannos vyras su juo išvyko į savo dalinį. Baigdama pirmuosius pirmosios kadencijos Savivaldybės taryboje metus, galiu tik džiaugtis ir didžiuotis, kad dirbu Liberalų sąjūdžio komandoje, kurioje visi laikomės tokių pat principų – dirbama įsigilinant, žinant, devyniskart pamatuoju ir tik tada kerpan.

Savivaldybės tarybos narė

Alina Vičienė